

MINISTERIE VAN BUITENLANDSE ZAKEN

PLEIN 23 - 'S-GRAVENHAGE

Versonden 27/2/1970

Aan de Leden van de Coördinatie
Commissie voor Europese Integratie-
en Associatieproblemen

~~XXXXXXXXXX~~

DGES

Datum: 26 februari 1970

Onderwerp:

Punt 4 van de agenda van de
vergadering van 2 maart 1970

Kenmerk: 41314

Foto-no.: F/1560/70

Hierbij doe ik U toekomen een door het
Ministerie van Buitenlandse Zaken opgestelde nota
inzake de procedure voor het uitwerken van een
plan voor een economische en monetaire unie.

Deze aantekening kan worden besproken
in de vergadering van de Coördinatie Commissie
van 2 maart a.s.

De Secretaris,

H.C. Posthumus Meyjes

(H.C. Posthumus Meyjes)

VERZOEKE BIJ BEANTWOORDING DATUM, KENMERK EN ONDERWERP TE VERMELDEN

1163-10-66-632220*-12

De procedure voor het uitwerken van een plan
voor een economische en monetaire unie

Tijdens de Topconferentie in Den Haag op 1 en 2 december 1969 zijn de Staats- en Regeringshoofden overeengekomen " dat in de Raad, op basis van het door de Commissie op 12 februari 1969 ingediende Memorandum en in nauwe samenwerking met haar, in de loop van 1970 een in fasen uit te voeren plan zal worden uitgewerkt dat de verwezenlijking van een economische en monetaire unie ten doel heeft. De ontwikkeling van de monetaire samenwerking dient te zijn gebaseerd op de harmonisering van het economische beleid. " Tevens besloten zij "de mogelijkheid te laten nagaan van de instelling van een Europees Reservefonds waarin een gemeenschappelijk economisch en monetair beleid zou moeten uitmonden. "

Op grond van deze conclusies zal de Raad van de Europese Gemeenschappen tijdens een van zijn komende zittingen een nader procedurebesluit moeten nemen. Met name dient bepaald te worden welk communautair orgaan met de uitwerking van het plan voor een economische en monetaire unie zal worden belast.

De Ministers van Financiën van de Zes hebben tijdens hun bijeenkomst op 23 en 24 februari j.l. een communis opinio bereikt over de te volgen procedure. Zij zijn onderling overeengekomen dat de opstelling van een plan zou kunnen geschieden in een groep, welke zou zijn samengesteld uit de voorzitters van de vijf comité's uit de economisch-monetaire sector (Monetair Comité, Comité van Centrale Bankgouverneurs, Conjunctuur Comité, Comité voor de economische politiek op middellange termijn en het Comité voor de begrotingspolitiek), alsmede uit een Luxemburgse vertegenwoordiger en een vertegenwoordiger van de Commissie. Deze groep zou voor de zomer via de EEG-Ministers van Financiën rapport aan de Raad moeten uitbrengen. De Ministers van Financiën waren van oordeel dat de Raad tijdens een van zijn eerstkomende zittingen een besluit zou kunnen nemen in de door hen aangegeven zin.

De Nederlandse standpuntbepaling over deze aangelegenheid zou zich kunnen baseren op de volgende overwegingen.

1. De werkzaamheden moeten, conform het besluit van de Topconferentie, plaatsvinden in het kader van de Raad en niet in enig intergouvernementeel verband. Gezien het Franse pleidooi ter Topconferentie voor een intergouvernementele samenwerking op economisch en monetair gebied is er aanleiding dit punt te benadrukken. Intergouvernementele samenwerking is strijdig met het einddoel van een economische en monetaire unie. Het zou ook daarom onjuist zijn de uitwerking van een plan voor een dergelijke unie in intergouvernementeel verband te plaatsen.
2. Zoals door de Topconferentie werd geformuleerd, dient de ontwikkeling van de monetaire samenwerking gebaseerd te zijn op de harmonisering van het economische beleid. De te ondernemen studie zal zich dus niet tot de monetaire integratie kunnen beperken, doch zal ook het gehele terrein van de sociaal-economische politiek moeten betreffen.
3. De verwezenlijking van een economische en monetaire unie is slechts mogelijk bij toekenning van adequate bevoegdheden aan communautaire organen. Tegenover het verlies van nationale beschikkingsmacht over instrumenten van economische en monetaire politiek zal de creatie van communautaire bevoegdheden en instrumenten moeten staan, wil een slagvaardig beleid mogelijk zijn. Dit impliceert een duidelijke versterking van het supranationale element in de Europese samenwerking, welke tevens samen zal dienen te gaan met een versterking van de bevoegdheden van het Europees Parlement. Deze essentiële politieke aspecten zullen bij de te ondernemen studie de nodige aandacht moeten krijgen.

Op basis van bovenstaande overwegingen kan het volgende worden opgemerkt over de door de Ministers van Financiën van de Zes voorgestelde procedure.

Het vereiste van het communautaire karakter van de studie brengt mee dat de Raad opdracht tot het ondernemen van de studie verstrekt en dat het resultaat na de gebruikelijke voorbereiding aan de Raad dient te worden voorgelegd. Een voorafgaande amendering door de Ministers van Financiën past niet in deze constructie. Indien de Ministers van Financiën het concept van commentaar zouden willen voorzien, behoeft daartegen geen bezwaar te bestaan. Dit commentaar zou dan door de Raad mede in zijn beoordeling kunnen worden betrokken.

Wat de voorgestelde samenstelling van de met het uitwerken van het plan te belasten groep betreft, deze komt tegemoet aan het desideratum van een samenstelling welke voldoende gewicht kan toekennen aan de diverse elementen van de economische politiek. Aan de sub 3.

bedoelde politieke elementen zal door de PV's bijzondere aandacht kunnen worden besteed.

Het zal echter, bij de door de Ministers van Financiën voorgestelde constructie, waarbij de vertegenwoordiging der lidstaten wordt gebonden aan de voorzitterschappen in de diverse comité's, niet eenvoudig zijn te verzekeren dat de opvattingen der lidstaten t.a.v. de alle relevante aspecten, waaronder de politieke, van de zeer complexe materie voldoende tot hun recht komen. Daarbij komt dat ingrijpende amendering nadat de groep zijn studie zal hebben uitgebracht bezwaarlijk zal zijn. Zou de Raad het voorstel overnemen, dan zal daarom bijzondere zorg moeten worden gedragen dat reeds tijdens het opstellen van de studie een representatieve en deskundige inbreng der lidstaten wordt gewaarborgd.

DES, 26 februari 1970.